

ήταν χυμένη στην ατμόσφαιρα. Σιγά-σιγά, μιά άσυνήθιστη ταρραχή, άρχισε νά μας κυριεύη όλους. "Ενοιώθα άνυπόφορη άγώνια στην καρδιά καί: κάτι σαν τρέλλα στό μυαλό. Σέ μιά στιγμή, δέν μπόρεσα νά κρατηθώ καί άρπαξα τό Μασάρ από τό χέρι, φωνάζοντας:

—Μά, θά μοσ πής επιτέλους πού πάμε καί τί πρόκειται νά γίνη;

Βρισκόμαστε τότε σ' ένα άδεντρο μέρος του δάσους, κοντά σ' ένα γιγαντιαίο λουλουδι με πέταλα μακρτά ως δυο πήχεις! Ποτέ άλλοτε στη ζωή μου δέν είχα αντικρύσει τέτοιο φυτικό τέρας. Τά τεράστια πέταλα του λουλουδιού αυτού ήσαν ώπλισμένα με μεγάλα άγκάθια, πού έμοιαζαν με δόντια θηρίου.

—Τί είναι αυτό; ρώτησα τόν Μασάρ, τρομαγμένος.
—Είπε τό λουλουδι πού τρώει ανθρώπους, ζώα καί πουλιά! Τά τραβάει κοντά του με τη μεθυστική μυρωδιά πού βγαίνει από τόν κάλυκά του, τ' άρπάζει με τ' άγκάθια του καί ύστερα τά καταπίνει έλόκληρα!...

—Μά γιατί τόν έφεραν εδώ τόν Σεμπάνγκ;...

—Σύμφωνα με την παράδοση του τόπου, ό χυμός πού χύνεται από τόν κάλυκα αυτού του λουλουδιού, έχει την ιδιότητα νά καθαρίζει κάθε ρύπο... "Αν, λοιπόν, ό Σεμπάνγκ κατορθώσει νά πάρη με τίς χούφτες του όσο χυμό χρειάζεται για νά πλύνη τό σώμα της γυναίκας του, τό σώμα εκείνης θά καθαριστεί από τό ρύπο τών φιλημάτων του Λι Βάν καί ό ίδιος ό Σεμπάνγκ θά λησμονήσει ότι φώναζε «Άμό», καί θά ξαναγίνη καινούργιος άνθρωπος, με καινούργια καρδιά, άγνή καί τρυφερή σαν του παιδιού!...

Δέν ήξερα πειά άν έβλεπα δειρο ή άν παρακολουθούσα πραγματική σκηνή.

Σέ μιά στιγμή όμως, είδα, με άπεριγραπτη φρίκη, τό Σεμπάνγκ νά πλησιάζη στό τερατώδες λουλουδι, ενώ ή γυναίκα του τόν άκολουθούσε κρύθοντας τό πρόσωπό της με τά χέρια της καί παραπατώντας σαν μεθυσμένη... Με τό ίδιο σταθερό καί αποφασιστικό θήμα, ό Σεμπάνγκ έφτασε κοντά στό λουλουδι, ώρμησε πάνω του υ' ένα πήδημα καί ύστερα όπισθοχώρησε, με τίς δυο χούφτες γεμάτες από τό χυμό του κάλυκος. Καί με τό νυμ αυτό άρχισε νά τριβη τά διαφόρα μέλη του σώματος της γυναίκας του, πού φαινότανε σαν νά μνή ήξερε ούτε πού βρισκότανε, ούτε τί γινότανε γύρω της..

Τρεις φορές χύμησε ό Σεμπάνγκ πάνω στό λουλουδι καί τρεις φορές πλησίασε πη γυναίκα του για νά της άλείψη τό σώμα με τό «θαυματουργό υνρό». Τ' άγκάθια του λουλουδιού του είχαν γδάρει τό στήθος, πού ήταν πλημμυρισμένο στό αίμα. Μά ό Σεμπάνγκ, ήταν άναίσθητος στον πόνο... "Ηθελε άκόμα λίγο χυμό για νά καθαρίση καί τό πρόσωπο της γυναίκας του από τό ρύπο τών φιλιών του Λι Βάν.

Καί ώρμησε καί πάλι πάνω στό τεράστιο λουλουδι. Τά άγκάθια του, όμως πέταλα τόν άρπαξαν άξαφνα με δύναμη αήτη τη φορά, τόν κράτησαν άκίνητο, τυλιχτηκαν πάνω του καί τόν κατέβασαν στον κάλυκα σαν μικρό έντομο!...

Μιά σπαρακτική κραυγή τρόμου βγήκε από τά χείλη του. Καί την κραυγή αυτή την άκολούθησε τό ούρλιασμα μιάς τίγρεως, ή όποία θά τριγυρνούσε κάπου εκεί κοντά!

Φύγαμε όλοι σαν τρελλοί από εκεί, αφήνοντας τη γυναίκα του θύματος νά ξεφωνίζει όλομόναχη μπρός στό λουλουδι του θανάτου, σμιγώντας τά ούρλιασματά της με τά μουγκρίσματα του θηρίου, πού όλοένα καί πλησίαζε, τραηγμένο από τη μυρωδιά της ανθρώπινης σάρκας!

Κι' άργότερα...άργότερα απόλυτη σιωπή άπλώθηκε γύρω... Τό τερατώδες λουλουδι είχε φάει τόν προδομένο σύζυγο καί ή τίγρις είχε κατασπαράξει την έπιστη γυναίκα του...

JEAN FEUGA

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

ΠΑΡΙΣΙΝΑ ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Στό Παρίσι γίνεται τελευταίως μεγάλο έμπόριο ατογράφων διαφόρων ενδοξων συγγραφέων καί άλλων διασημων προσώπων, ή τιμές δε τών ατογράφων ύψώνονται ή ξεπεφτουν αναλόγως τών φιλολογικων γούστων έκάστης εποχής.

Ίδου, π.χ., τό τελευταίον...δελτίον του...χρηματιστηρίου αυτού τών...φιλολογικων άξιών: 'Ο Φλωμπέρ υπερετιμήθη, ενώ ό Βερλαίν έχασεν άρκετές μονάδες. 'Ο Μπωντελαίρ διατηρεί τάς τιμάς του, αλλά πράξεις πολλές δέν γίνονται. Του Βίκτωρος Ουγκώ τά ατογραφα πωλούνται πρós 100 φράγκα τή σελίδα. 'Ο Μπαλζάκ καί ό Προυστ έχουν ξεπέσει. 'Ο Κλεμανσώ μετά θίας συγκρατεί ίκανοποιητικές τιμές. Οί μουσικοί, ό Μασσενέ, ό Σαιν-Σάν κ. ά. έχουν ξεπέσει επίσης, καθώς καί οι στρατιωτικοί, Ζόφρ, Φός κ.λ.π. Του Ανατόλ Φοάνς τά ατογραφα πωλούνται σε καλές τιμές. 'Αντιθέτως τά ατογραφα τών παλιών βασιλέων της Γαλλίας δέν έχουν καλή τιμή, έκτός του Φραγκίσκου Α', για μίαν άπλή ύπογραφή του όποιου προσφέρονται 700-800 φράγκα.

Πολύ της μόδας στό Παρίσι είναι τώρα τά πρόθητα νύχια, άσημένα, χρυσά, από πλατίνα κ. ά. πολύτιμα μέταλλα. 'Ετσι ή γυναίκες δέν θά διαφέρουν καθόλου πειά από τίς τίγρεις κι' αλλοίμονον σ' όποιον πέσει στό νύχια τους...

'Η Γαλλική Κυβέρνησις θέλει νά άπολύση 700 δημοσίους ύπαλλήλους υπεραριθμους καί σκέπτεται νά τούς άποζημιώσει ως εξής:

Θά επιβάλη σ' όλους τους δημοσίους ύπαλλήλους κράτησιν 100 φράγκων κατά μέσον όρον, αναλόγως τών άποδοχών των.

"Ετσι θά συλλεγη ένα ποσό 70.000.000 νιατί όλοι οι ύπαλληλοι είναι 700.000. Τό ποσό αυτό θά διανεμηθη εις τους έ πολυουμένους ύπαλλήλους κι' έτσι θά πάση ό καθένας, τους 100. 000 φράγκα.

Τό Φεβρουάριο θά γίνη στό Παρίσι Διεθνής 'Εκθεσις κατοικιδίων ζώων καί πουλιών.

"Ενας Γάλλος ιστοριοδίφης σε μιά μελέτη του τελευταίως αναφέρει ότι ή χρήσις της εικόνας του άλέκτορος ως συμβόλου της Γαλλίας άρχίζει από τά 1665. 'Επηρεαν δε οι Γάλλοι τόν πετεινό για σύμβολο γιατί λατινικά ό κόκκορας λέγεται

«γκάλλους».

'Από τη στατιστική μιάς γαλλικής εταιρείας πού άσφαλίζει τη ζωή σκυλιών προκύπτει ότι τά μικρόσωμα σκυλιά, ίδίως τά τερριέ, τά στέτρες καί τά σπάνιες ζούνε πιο πολύ από τίς μυχάλωσμες ράτσες. 'Εν πάση περιπτώσει, ένα σκυλι 7½ έτών πρέπει νά θεωρηται σε ηλικία άνάλογη με έξηντα έτών στον άνθρωπον, δηλαδή είναι πειά γέρικο.

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

ΤΑ ΚΟΚΚΙΝΑ ΓΕΝΕΙΑ

Κάποτε ένας Άγγλος πρίγκηπας, τού όποιού τά γένεια ήταν κόκκινα, είτε κοροϊδευτικά στον σπανό γελωτοπιό του:

—Δέν μοδρες, άλήθεια, ως τώρα, γιατί δέν έχεις γένεια.
—Νά σας πώ για ποιο λόγο δέν έχω γένεια, τού άπάντησε ό γελωτοπιός. "Όταν ό Θεός μοίραζε στους ανθρώπους τά γένεια, έχω δέν πρόφτασα καί παρουσιάστηκα μπροστά του πολύ άργά. 'Ο Θεός τότε δέν είχε παρά μονάχα κόκκινα γένεια. "Όταν λοιπόν τά είδα, μου κάνανε τέτοια κακή έντύπωσι, πού τό έβαλα στό πάδιό κι' έτσι έμεινα σπανός.